

Етика спілкування з дітьми з інвалідністю

● 1. Спілкуйтеся з усіма дітьми на рівних. Без вираження додаткових жалощів чи захоплення. Не виділяйте дитину з інвалідністю та не намагайтеся створити особливі умови (завищувати оцінки, не викликати до дошки).

● 2. Говоріть дитині з порушенням зору: «Подивися», а дитині на

кріслі колісному: «Ходімо». Це нормально. Люди з порушенням зору «бачать» руками, а з порушенням опорно-рухового апарату «ходять».

● 3. Взаємодійте з дітьми з інвалідністю та залучайте їх до комунікації з

іншими дітьми, а не обмежуйте їх. Якщо не знаєте як, поцікавтеся у самої дитини або ж запитайте у її батьків чи опікунів.

● 4. Використовуйте коректні терміни. Слова-замінники або метафори, щоб «пом'якшити» діагноз дитини з інвалідністю або не образити її. Краще казати не «сонячна дитина», а «дитина з синдромом Дауна», не «особлива дитина», а «дитина з особливими освітніми потребами».

